

Crònica

EL DIARI DE L'ESCOLA GARBÍ PERE VERGÉS.
JUNY 2026

d'estiu

60 anys d'un projecte únic

**ANTONI
SANTISTEBAN**
DIRECTOR PEDAGÒGIC

LLUC PEJÓ
DIRECTOR DE GESTIÓ
I ORGANITZACIÓ

60 ANYS FENT COMUNITAT

A la nostra pàgina web, les xarxes socials o les pàgines d'aquesta revista compartim regularment els projectes i les activitats que desenvolupem a l'Escola. Mitjançant aquests continguts, anem construint la crònica particular de cada curs, alhora que transmetem la capacitat del projecte per adaptar-se a les noves tendències pedagògiques i respondre a les necessitats canviants de la societat.

Hi ha, però, sensacions difícils d'expressar amb paraules i que només poden explicar-se mitjançant l'experiència personal de la comunitat educativa; molt particularment, dels antics alumnes i de l'alumnat actual. A finals del mes de maig, més de 500 antics alumnes es van reunir per celebrar plegats el 60è aniversari de l'Escola. Va ser una ocasió única per refermar i viure en primera persona un d'aquests trets diferencials: la capacitat de fer comunitat i de crear vincles que, molt sovint, perduren tota la vida.

Des dels seus orígens, el projecte educatiu de Pere Vergés ha entès l'Escola com una comunitat humana abans que com una institució acadèmica. Un espai on cada alumne se sent part d'un col·lectiu, on aprèn a convidaure, a assumir responsabilitats i a contribuir al bé comú. Per això, quan parlem de seixanta anys de Garbí Pere Vergés, també parlem de seixanta anys teixint vincles que van més enllà de l'escolaritat.

És habitual veure com antics alumnes que fa anys que van deixar les aules continuen referint-se a la seva promoció com una part significativa de la seva identitat. Pot semblar un detall, però revela que l'Escola ha estat casa seva. Aquest sentiment es fa especialment evident una vegada finalitzen la seva etapa escolar i entren en contacte amb nous companys d'altres centres.

Ho comenten la Pilar Tortajada i la Bruna Guixà en l'entrevista dels Caps de Color d'aquesta edició de la revista *Crònica*. Ambdues reconeixen que és en

**“EL NOSTRE
PROJECTE
EDUCATIU ENTÉN
L'ESCOLA COM
UNA COMUNITAT
HUMANA ABANS
QUE COM UNA
INSTITUCIÓ
ACADÈMICA.
QUAN PARLEM
DE SEIXANTA ANYS
D'ESCOLES GARBÍ
PERE VERGÉS,
TAMBÉ PARLEM
DE SEIXANTA ANYS
TEIXINT VINCLES
QUE PERDUREN.”**

el moment de deixar l'Escola quan s'adonen que han format part d'un projecte únic: un model propi d'ensenyament-aprenentatge però, sobretot, una manera d'educar en valors i de sentir-se part d'una comunitat. "Sempre et sents acompanyada", comenta la Bruna, membre de la promoció Golden que es va graduar el juny de 2025. La Pilar, antiga alumna i mestra de l'Escola durant prop de quatre dècades, destaca "la relació molt estreta i propera amb els alumnes i les famílies".

Efectivament, la figura dels mestres i la relació que estableixen amb l'alumnat és un altre exemple de vincle singular, característic d'un model basat en la personalització i l'acompanyament. La trobada d'antics alumnes va reconèixer aquest vincle mitjançant l'aplaudiment efusiu i espontani que els assistents van dedicar als mestres presents en l'acte per agrair-los el paper que han jugat en les seves vides.

Ben aviat, compartiran aquests sentiments els membres de les promocions Örok i Cosmos, que s'han acomiadat aquest curs de l'Escola i han iniciat una nova etapa personal i acadèmica. Molta sort!

A més de l'entrevista i la crònica de la trobada, dediquem aquest número especial de *Crònica*

a analitzar l'evolució històrica d'alguns dels aspectes principals que defineixen el nostre projecte: la Vida Social, l'aprenentatge del català, el Menjador, el joc o l'aplicació del mètode científic. En tots els casos, són elements diferencials de l'Escola des dels seus orígens, que es mantenen plenament vigents avui dia i ens refermen en l'actualitat i el futur de la nostra proposta educativa.

En aquest sentit, ens enorgulleix destacar el reconeixement obtingut en la VI edició del prestigiós Premi Iberoamericà d'Educació en Drets Humans Óscar Arnulfo Romero. Aquest guardó se suma a altres reconeixements dels darrers anys i posa de manifest l'abast i la rellevància del projecte.

Només ens queda agrair la col·laboració i la participació de tota la comunitat educativa en els diversos actes realitzats per commemorar el 60è aniversari. Aquesta efemèride ha estat una oportunitat per recordar els orígens i l'evolució de la nostra escola, fer valdre aquells elements que la fan única, i compartir la vigència i les perspectives de futur de la nostra manera d'entendre el fet d'ensenyar i aprendre.

Gràcies per la confiança i la complicitat. Molt bon estiu a tothom!

“LA CELEBRACIÓ DEL 60è ANIVERSARI HA ESTAT UNA OPORTUNITAT PER RECORDAR ELS ORÍGENS I L'EVOLUCIÓ DE LA NOSTRA ESCOLA, FER VALDRE AQUELLS ELEMENTS QUE LA FAN ÚNICA, I COMPARTIR LA VIGÈNCIA I LES PERSPECTIVES DE FUTUR DE LA NOSTRA MANERA D'ENTENDRE EL FET D'ENSENYAR I APRENDRE.”

60
ANYS
de...

Vida Social: participació, responsabilitat i vincle

CELEBREM SEIXANTA ANYS DE VIDA SOCIAL A L'ESCOLA. SEIXANTA ANYS D'UNA ESTRUCTURA PEDAGÒGICA QUE HA MARCAT GENERACIONS D'ALUMNES I QUE CONSTITUEIX EL COR DEL NOSTRE PROJECTE EDUCATIU. PERÒ AQUESTA CELEBRACIÓ NO ÉS NOMÉS UNA EFEMÈRIDE INTERNA: ÉS TAMBÉ EL RECONeixEMENT D'UNA APOSTA VALENTA, PROFUNDAMENT TRANSFORMADORA I ACTUAL, EN AQUESTA SOCIETAT TAN CANVIANT.

Quan van néixer les nostres escoles, el país vivia sota un règim dictatorial. Mentre al carrer no hi havia llibertats polítiques, a l'Escola els alumnes votaven els seus representants, debatien en assemblea i participaven activament en òrgans de govern. **Mentre el règim imposava silenci i jerarquia, dins de la nostra escola es practicava la deliberació, la corresponsabilitat i el compromís amb el bé comú.** Gràcies a la Vida Social, es vivia en una democràcia!

Aquesta és, probablement, una de les aportacions més singulars del llegat del nostre mestre, Pere Vergés.

L'ESCOLA COM A CIUTAT

La idea no era nova en la trajectòria de Pere Vergés. Ja a la històrica Escola del Mar havia concebut l'escola com una "ciutat ideal" on cada infant fos ciutadà amb drets i deures reals. No era una metàfora poètica, sinó un programa pedagògic concret: "Educar per a la vida en societat vivint-la cada dia."

«Havíem procurat crear una ciutat ideal on cada infant fos un ciutadà, això és, amb drets i deures, els quals comporten una responsabilitat a un fi superior, la col·lectivitat. Així, de l'individu al grup, d'aquest a la classe, d'aquesta a l'Escola, i de l'Escola a la ciutat.» (Escola del Mar, 1938)

60
ANYS

Quan als anys seixanta es funden les dues escoles: primer la d'Esplugues i més tard la de Badalona, Vergés recupera aquell fil. **A través de la Vida Social, l'Escola s'organitza amb càrrecs, consells, assemblees i un sistema de Colors que articula la pertinença al grup i l'esforç col·lectiu.** Tot plegat configura una autèntica comunitat educativa on la participació no és ornamental, sinó estructural.

RESPONSABILITAT DES DE PETITS

La nostra ciutat-escola es construeix a partir de dues grans eines: els Colors i els càrrecs.

Els Colors —Blau, Verd i Blanc— generen identitat i sentit de pertinença. Les competicions culturals, artístiques i esportives no busquen derrotar l'altre, sinó fomentar l'esforç, la bona predisposició, la cooperació i el respecte. El sistema de dècimes fomenta l'actitud positiva, la capacitat de superació i el compromís amb la comunitat. El reconeixement no premia només el resultat, sinó el comportament coherent amb els valors compartits.

RECONeixEMENTS D'INSTITUCIONS EDUCATIVES

El projecte de les eleccions ha rebut els darrers mesos importants reconeixements:

- **Premi Participa a l'Escola 2024**, atorgat per la Direcció General de Govern Obert de la Generalitat de Catalunya als centres que fomenten els valors democràtics, a més de la implicació i el sentiment de pertinença de l'alumnat envers la vida dels centres.
- Aquest any 2026, **primer premi en la fase nacional espanyola de la VI edició del Premi Iberoamericà d'Educació en Drets Humans Òscar Arnulfo Romero**, atorgat per l'Organització d'Estats Iberoamericans per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (OEI). Aquest guardó evidència l'abast i la rellevància internacional del projecte.

60
ANYS

Els càrrecs permeten que tots els alumnes, al llarg de la seva escolaritat, assumixin responsabilitats diverses: vetllar per la convivència, organitzar activitats, representar el grup o tenir cura dels espais comuns. L'alumnat no “juguen” a ser grans; practiquen la responsabilitat de manera real i progressiva.

Aquest moviment es percep especialment durant l'estona del menjador, on es desenvolupa part important de la Vida Social. **El Menjador és un eix vertebrador de la nostra escola, comparable a una àgora on es troben relació, diàleg i aprenentatge.** L'hora de dinar esdevé així un ritual compartit, estructurat i ple de sentit —amb la participació del Consell de Govern, els caps de taula, i el representant general de menjador, les comunicacions col·lectives i el respecte pels torns de paraula— que educa en l'escolta, la responsabilitat i la consciència de formar part d'un projecte comú.

I és que per Pere Vergés, la Vida Social era just això: una xarxa que educa en la constància, en el servei i en la consciència que cada acció individual té un impacte col·lectiu.

DEMOCRÀCIA PRACTICADA, NO EXPLICADA

La Vida Social no és un conjunt d'activitats complementàries. És un sistema que permet als alumnes experimentar què significa governar-se. Cada inici de curs, les eleccions de Caps i Sotscaps de Color General mobilitzen tota l'Escola. Els candidats presenten

«Aquesta màquina social, a manera de xarxa que abasta fins a les més petites manifestacions, és la que mou la vida total, i per ella, vida, moviment, de l'Escola.»
(Libro de evocaciones, p. 72)

programes, argumenten propostes i responen preguntes. Els companys voten lliurement. És un procés exigent, rigorós i profundament educatiu.

Els Òrgans de Govern —consells i assemblees— reproduïxen, a escala escolar, una cultura democràtica basada en la representació, la deliberació i el servei. **Els alumnes aprenen que decidir implica escoltar, que liderar vol dir cuidar i que la llibertat només té sentit si s'exerceix amb responsabilitat.**

Tot això passava també fa seixanta anys, mentre el context polític del país negava aquests mateixos principis. La Vida Social va ser, en aquest sentit, una forma de resistència pedagògica: una aposta silenciosa però contundent per formar ciutadans lliures en un entorn de manca de llibertats. I precisament aquest cultiu dels valors democràtics, va ser reconegut amb el Premi Participa a l'Escola 2024 per la Direcció General de Govern Obert de la Generalitat de Catalunya.

PENSAR, SENTIR I ESTIMAR EN COMUNITAT

La Vida Social és també l'espai on es concreten els tres grans eixos de la Pedagogia Vergesiana: pensar, sentir i estimar.

- **Pensar**, perquè cada decisió demana criteri i reflexió.
- **Sentir**, perquè la convivència requereix empatia i gestió emocional.
- **Estimar**, perquè només des de l'afecte es construeix una comunitat autèntica i solidària.

En un temps marcat per models autoritaris, Vergés defensava una disciplina interior, nascuda de la convicció i no de la por. Volia una escola exigent però respectuosa, amb autoritat moral però no imposada. Una escola que formés persones amb criteri propi, capaces de fer la seva aportació per transformar la societat.

60
ANYS

UN LLEGAT PLENAMENT VIGENT, SEIXANTA ANYS DESPRÉS

Seixanta anys després, **la Vida Social ha evolucionat en formes i dinàmiques, però manté intacte el seu nucli: la confiança en la capacitat dels infants i joves per assumir responsabilitats** i viure la democràcia des de ben petits.

Celebrar seixanta anys de Vida Social és reconèixer que l'Escola ha estat, durant dècades, un espai d'educació democràtica real, fins i tot quan la democràcia no existia al carrer. És reivindicar una manera d'entendre l'educació com a formació ciutadana. I és reafirmar el compromís de continuar formant persones capaces de governar-se a si mateixes amb sentit crític i de contribuir a una societat més justa, solidària i democràtica.

Perquè, al capdavant, la Vida Social no és només història. És present. I serà futur.

VOLS SABER-NE MÉS?

«És l'eix de la nostra escola. Tot gira al voltant de la Vida Social»

Emma Cabané explica la seva visió de la Vida Social, que ha viscut en primera persona com a alumna, mestra i mare d'alumnes.

Blanca Canonge

Responsable de l'Àmbit Social

Natàlia Rodríguez

Responsable de l'Àmbit de Recerca i Selecció d'Informació

Natalia Pueyo

Coordinació d'Innovació

60
ANYS
de...

Defensa de l'aprenentatge del català

A GARBÍ PERE VERGÉS EL CATALÀ HA ESTAT SEMPRE UNA LLENGUA VIVA, QUE ES PARLA I ES DEFENSA DES DE LA CONVICCIÓ I EL COMPROMÍS AMB LA NOSTRA CULTURA. DES QUE ES VAN FUNDAR LES ESCOLES EN LA DÈCADA DE 1960 —QUAN PARLAR I ENSENYAR EN CATALÀ ERA GAIREBÉ UN ACTE DE RESISTÈNCIA— FINS AVUI, EL CATALÀ HA ESTAT UN TRET IDENTITARI FONAMENTAL DE LA NOSTRA HISTÒRIA.

A les nostres escoles **entendem la llengua catalana com a llengua vehicular de pensament, d'aprenentatge i de vida compartida.** Per això, el nostre projecte pedagògic potencia l'expressió oral i cobren especial rellevància el teatre i les presentacions orals. També l'expressió escrita és un eix fonamental del nostre projecte, que es concreta en l'elaboració de cròniques que ens ajuden a tenir la història escrita del nostre dia a dia.

ELS INICIS: ENSENYAR EN CATALÀ, UNA FORMA DE RESISTIR

Als anys seixanta, el català estava prohibit a l'Escola i a l'espai públic. Tot i així, **Pere Vergés i els primers mestres de les nostres escoles van apostar per fer-lo present en la vida escolar quotidiana.** Al cap i a la fi, el català acompanyava els infants a casa, i també ho havia de fer a l'Escola. Pere Vergés explica com s'obeïa a l'ordre del "desús del català oral i escrit" d'una manera molt peculiar a l'Escola del Mar, i també a les nostres escoles.

Per tant, l'ús del català a les aules no era només una qüestió lingüística, sinó una manera de preservar i d'entendre el món, arrelada a la cultura, al pensament i al territori. Era un gest de coherència amb una educació centrada en la persona, oberta i crítica.

Pere Vergés: «Tots plegats érem conscients del risc que corríem. Es podia donar el cas d'una denúncia que comportaria un expedient, però el temor no ens lligà pas de mans, i, sortosament, la denúncia tampoc no es produí.» (L'Escola del Mar i la renovació pedagògica a Catalunya, Robert Saladrigas)

60
ANYS

DE LA RESISTÈNCIA A LA NORMALITAT: L'ESCOLA EN CATALÀ

Amb l'arribada de la democràcia, el reconeixement del català com a llengua pròpia i el model d'immersió lingüística van consolidar un somni llargament perseguit: una escola catalana, per a tothom, sense repressió. De fet, és ben conegut que el pensament del mestre Vergés girava al voltant de l'educació de la joventut, saber i civisme, i també al voltant de la possibilitat d'una Catalunya autogovernada amb lliure solidaritat amb els altres pobles d'Espanya.

Per tant, a les nostres escoles aprendre en català era una manera de fer comunitat, perquè **la llengua sempre ha esdevingut una eina per afavorir el pensament crític, l'expressió, la convivència i el sentiment de pertinença**. L'escola va ser un espai on la llengua va créixer amb naturalitat i estima, gràcies a la implicació de mestres i famílies: es van recuperar les celebracions tradicionals catalanes, des del Sant Nicolau, passant per la Castanyada, fins a Sant Jordi.

EL CATALÀ AVUI: UNA LLENGUA QUE ES VIU

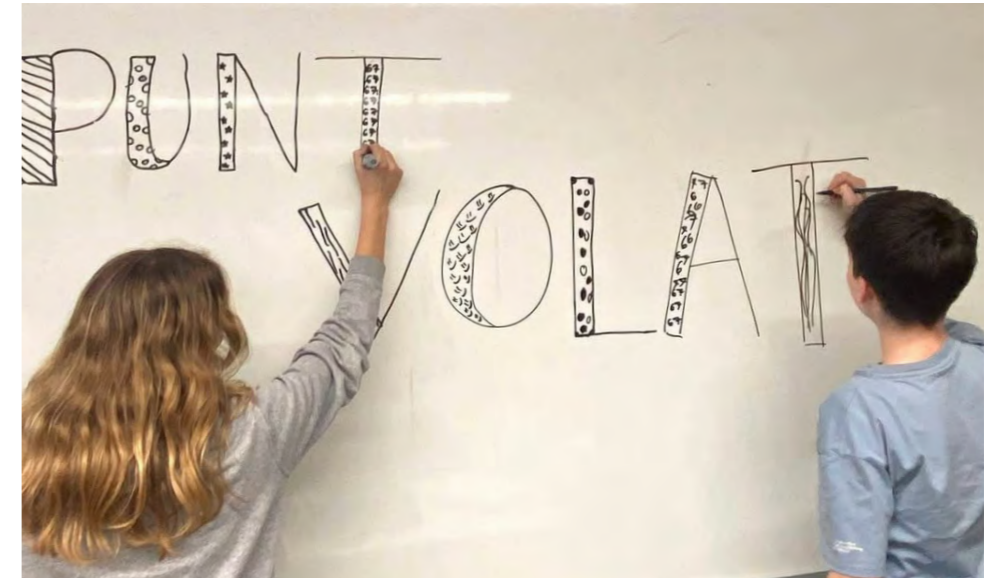
Els temps evolucionen i, amb ells, se'ns presenten nous reptes. L'arribada de noves llengües, la influència dels mitjans i les xarxes socials fan que avui la defensa del català no sigui només una qüestió institucional, sinó un compromís vital. Perquè **en un món globalitzat, parlar, escriure i pensar en català és una manera de mantenir viu un llegat**, de construir identitat col·lectiva, de conviure amb altres cultures.

L'escola té un paper clau en aquest equilibri: és el lloc on el català es viu i es comparteix, on cada conversa, cada lectura o cada projecte dona sentit a la llengua com a vehicle d'estima, convivència i

L'escola és el lloc on el català es viu i es comparteix, on cada conversa, cada lectura o cada projecte dona sentit a la llengua com a vehicle d'estima, de convivència i d'aprenentatge.

d'aprenentatge. A les nostres aules, el català és llengua d'amistat, de ciència, d'art... És la llengua que ens permet entendre el món, expressar emocions i crear vincles.

El català continua sent la nostra llengua per aprendre a ser, a comunicar-nos amb respecte, a raonar amb esperit crític i a estimar cada identitat. Mantenir-lo viu requereix consciència, creativitat i compromís col·lectiu. És una responsabilitat compartida entre docents, alumnes i famílies per fer que el català continuï sent la llengua que ens uneix.

UN COMPROMÍS QUE CONTINUA

Avui, preservant el llegat de Pere Vergés durant seixanta anys, mantenim el mateix propòsit: com deia el mestre, "la llengua és també una manera de viure". Per això, **cada paraula que pronunciem a l'aula, cada lectura, cada debat o crònica és una petita llavor de futur per mantenir viva la nostra cultura i la nostra identitat.** Avui, defensar l'ensenyament del català és continuar fidels a la nostra missió de ser una escola que pensa, sent i estima. I ho diem clar i català.

VOLS SABER-NE MÉS?

Clar i català

Com contribueix l'Escola a protegir el català en el context actual de reducció del nombre de parlants i de l'ús social de la llengua.

Blanca Canonge
Responsable de l'Àmbit Social

Natalia Pueyo
Coordinació d'Innovació

60
ANYS
de...

Menjador: espai de vida, convivència i aprenentatge

EL MENJADOR ÉS UN DELS PILARS ESSENCIALS AMB QUÈ LES ESCOLES GARBÍ PERE VERGÉS ACOMPANYEM LES FAMÍLIES QUE CONFIEN EN UN PROJECTE QUE ENTÉN L'ESCOLA COM UNA EXPERIÈNCIA INTEGRAL DE VIDA. DES DELS NOSTRES ORÍGENS, EL MENJADOR ÉS MOLT MÉS QUE UN ESPAI ON ELS ALUMNES MENGEN: ÉS, COM EL MESTRE PERE VERGÉS AFIRMAVA, "EL COR DE LA VIDA SOCIAL DE L'ESCOLA".

60
ANYS

La visió profunda i humanista del moment de menjador revela que el **dinar no és un simple àpat, sinó un acte educatiu, cívic i emocional** que nodreix relacions, construeix comunitat i contribueix directament al creixement integral dels nostres alumnes.

EL MENJADOR DINS LA VIDA SOCIAL

La nostra Vida Social assumeix que cada moment compartit a l'Escola és una oportunitat per aprendre a viure en comunitat. El Menjador representa l'eix vertebrador d'aquest projecte vital, un punt neuràlgic on es troben els ritmes del dia amb els ritmes de les relacions. **Té un paper comparable al de l'àgora de la Grècia clàssica: un espai obert a la trobada, l'intercanvi, la comunicació i la convivència harmònica**, on els alumnes es reuneixen per menjar, parlen amb amics, escolten i es fan escoltar amb la presència dels seus tutors i tutores.

Durant l'hora de dinar, l'alumnat participa d'un ritual estructurat que comporta respecte, diàleg i col·laboració. L'inici es marca amb l'entrada del Consell de Govern, que fa les comunicacions importants de la jornada, llegeix el menú en diferents idiomes i dona pas a l'àpat. Aquest moment de silenci i atenció col·lectiva fomenta la consciència d'estar

Durant l'hora de dinar, l'alumnat participa en un ritual estructurat que comporta respecte, diàleg i col·laboració. El Menjador és una eina educativa lligada a la formació del criteri personal, la responsabilitat i el respecte envers els altres.

vivint un acte compartit i significatiu, on tothom té un paper essencial dins del conjunt de la comunitat, teixint converses i enfortint vincles.

El Menjador no es limita a satisfer una necessitat fisiològica. És una eina educativa lligada a la formació del criteri personal, la responsabilitat i el respecte envers els altres, impregnat d'un ordre i bellesa que transformen l'alegria desordenada en acció coordinada i harmoniosa, com deia Pere Vergés. **L'alumnat aprèn a menjar amb correcció, a esperar el seu torn i a valorar la feina de tots els qui fan possible l'àpat —des de les cambreres fins al personal de cuina i neteja.**

EL PAPER DE L'ALUMNAT I L'EQUIP DOCENT

Durant l'estona de dinar, cada tutor comparteix taula amb els seus alumnes, i cada dia ho fa amb un grup diferent. Aquesta dinàmica afavoreix una relació directa i constant que permet al docent observar, comprendre i acompanyar els infants en un context més distès però profundament educatiu. És un moment privilegiat per construir confiança, escoltar, orientar i conèixer cada alumne més enllà dels continguts acadèmics, consolidant relacions de manera natural.

**«El Menjador és el lloc on posem el Pessebre i les decoracions. M'agrada perquè és un moment del dia en què mengem i parlem amb els amics. També fem festes i reunions amb les famílies.»
Crònica del Pol, 9 anys**

60
ANYS

EDUCACIÓ EN LA CULTURA DE LA BONA TAULA

El Menjador és també una escola de cultura mediterrània. A més de transmetre els bons hàbits de la dieta mediterrània, es posa èmfasi en el respecte pel menjar i per la feina que implica preparar-lo. **Cada menú és elaborat amb l'assessorament de nutricionistes, garantint l'equilibri entre salut, tradició i sostenibilitat.** A més, l'educació alimentària fomenta els valors de sentir, estimar i pensar. "Sentir" significa reconèixer el benestar físic i emocional d'una alimentació sana; "estimar" implica mostrar respecte i agraïment per la feina dels altres; i "pensar" fa referència a la responsabilitat de les decisions personals.

El dinar forma part de l'horari lectiu, ja que respon a **objectius pedagògics clars: fomentar hàbits d'higiene i salut, aprendre a conviure, desenvolupar l'autonomia i la responsabilitat**, i gaudir de la tranquil·litat en un ambient ordenat. Els alumnes participen activament: cada taula té un Cap de Taula que coordina la parada i el servei, i un Representant de Classe que actua com a intermediari amb el Representant General del Menjador. Rutines i càrrecs no són només tasques, sinó maneres d'aprendre responsabilitat, respecte i cura del bé comú, alimentant el sentiment de pertinença.

Durant aquesta estona, els alumnes aprenen a comportar-se amb ordre i pulcritud, a partir del seguiment d'un conjunt de pautes que es van interioritzant al llarg de tota l'escolaritat: **anar ben polits a dinar, agafar correctament els coberts, parar la taula amb cura, servir als companys, tallar adequadament els aliments sòlids o pelar la fruita amb ganivet i forquilla quan escau.** Aquestes normes de saber estar s'assimilen de manera natural gràcies als concursos entre els tres Colors i amb la participació del Consell de Govern de sisè, que n'és un referent i exemple per a la resta de l'alumnat.

60
ANYS

LA MIRADA DE LES FAMÍLIES

Des de fora, les nostres famílies perceben el Menjador com una mostra visible de l'estil educatiu de Garbí Pere Vergés. Veuen com l'Escola transforma una activitat quotidiana en un espai d'aprenentatge profund, on s'aprèn a conèixer, a parlar amb respecte, a participar i a gaudir de la serenitat d'un entorn ben organitzat.

Veure els fills i filles dinant amb ordre, compartint amb mestres i companys, i respectant les normes que ells mateixos ajuden a mantenir, genera un sentiment de continuïtat entre la família i l'Escola. **No hi ha fractura entre allò que s'aprèn a casa i el que es viu al centre educatiu; més aviat, hi ha un diàleg que s'enriqueix mútuament.** Aquesta transmissió es fa evident quan els infants expliquen a casa les normes bàsiques del Menjador, convertint-se en petits mestres familiars. Quan rebem visites d'altres escoles, sovint es queden sorpreses de l'harmonia i l'autonomia amb què funciona, sobretot perquè, on els altres deleguen a empreses externes aquest servei, nosaltres el vivim com una oportunitat d'aprenentatge del saber ser i estar.

UN ESPAI DE CONVIVÈNCIA I REPÒS ESPIRITUAL

El Menjador és un microcosmos on convergeixen els valors essencials de l'Escola: respecte, responsabilitat i convivència. És **un espai on es menja, però sobretot s'aprèn a viure amb els altres, a estimar el temps compartit i a trobar en l'ordre i les bones maneres una forma de serenor**, teixint dia a dia una comunitat que sap conèixer, cooperar i estimar aquest lloc que és de tots.

Per això, la invitació de Pere Vergés continua vigent: "Si voleu descansar físicament i espiritualment, veniu a dinar a l'Escola". Darrere d'aquestes paraules rau una filosofia que entén l'educació com un procés integral, construït en cada gest, conversa i àpat compartit.

Blanca Canonge
Responsable de l'Àmbit Social

Amb la col·laboració de l'**Assumpta Llagostera**, mestra de l'Escola de Badalona

VOLS SABER-NE MÉS?

Els hàbits no són innats, els hàbits s'aprenen

El Menjador és un dels espais naturals d'aprenentatge d'hàbits quotidians, que donen pautes de comportament, costums i actituds que ajuden a estructurar-nos, orientar-nos i formar-nos de manera més integral.

60
ANYS
...

Aprenent jugant: la importància del joc en l'aprenentatge infantil

DES DELS NOSTRES ORÍGENS, SABEM QUE EL JOC ÉS MOLT MÉS QUE UNA ACTIVITAT PER ENTRETENIR-SE: ÉS LA BASE D'UNA EDUCACIÓ VIVA, ACTIVA I EMOCIONALMENT SIGNIFICATIVA. QUAN L'INFANT JUGA, CONEIX, S'EXPRESSA I CONSTRUEIX LA SEVA MANERA DE SER AL MÓN. EL JOC EN L'APRENTATGE INFANTIL ÉS ESSENCIAL EN EL NOSTRE PROJECTE, QUE ENTÉN L'ESCOLA COM UNA EXPERIÈNCIA INTEGRAL DE VIDA.

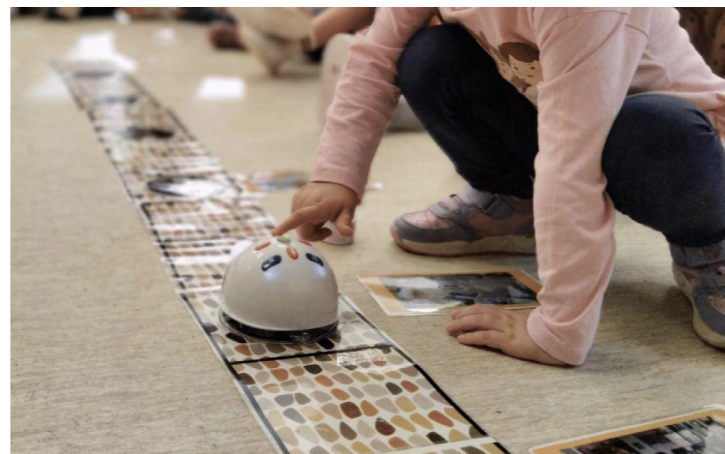
Per Pere Vergés, el joc és l'expressió més autèntica de la vida infantil. Afirmava que “el nen juga amb tot el que és, amb tot el que sent i pensa”. Així doncs, a través del joc, els infants exploren el món, posen a prova el seu pensament i donen sentit a allò que descobreixen. El joc és el primer llenguatge infantil, una manera de comprendre la realitat amb el cos, amb la ment i amb el cor.

A Garbí Pere Vergés, el joc no ocupa només les estones d'esbarjo. Cada experiència lúdica es dissenya amb intencionalitat pedagògica, perquè fomenti la curiositat, la cooperació i la creativitat. **Els mestres juguen un paper essencial en l'etapa infantil: acompanyen amb sensibilitat, donant llibertat a cada infant perquè trobi el seu propi camí cap al descobriment.** Tal com afirmava Vergés, “el mestre és el qui sap jugar amb el nen sense deixar de ser mestre”.

JUGAR PER CONVIURE

Aquest joc que desperta la curiositat també ensenya a viure amb els altres. **Quan juguen plegats, els infants aprenen a pactar, a respectar les regles, a compartir èxits i a acceptar la frustració.** Pel mestre Vergés, “el joc és el primer exercici de la llibertat”: una llibertat que es construeix en relació amb els altres i que prepara els infants per participar activament en la societat.

A les nostres escoles, aquesta idea pren forma a través de la Vida Social, l'estructura educativa que permet a cada alumne assumir responsabilitats, prendre decisions i con-

«El joc no és només diversió: és la forma natural d'activitat de l'infant, la manera com coneix el món, s'hi adapta i el transforma. Sabem la importància que té el joc ben orientat en el desenvolupament físic i intel·lectual de l'infant.»
(Pere Vergés)

60
ANYS

tribuir al funcionament col·lectiu. Segons Pere Vergés, la Vida Social és un joc organitzat en forma d'equips, els Colors. D'aquesta forma s'aprofita el joc com a instrument de la vida de relació entre els infants, convertint-se en una de les peces claus de la rellotgeria de les nostres escoles. A l'etapa infantil aquest joc cooperatiu es tradueix en els càrrecs, on cada infant es responsabilitza d'alguna tasca com fer de Cap de Taula, repartir el berenar, ser el responsable de les joguines, fer de secretari... D'aquesta manera, **el joc es converteix en una escola de convivència i ciutadania, on es viu el valor de la cooperació i s'aprèn que l'èxit és compartit.**

EL JOC QUE FA CRÉIXER LA MENT I EL COR

Quan un infant juga, no només s'expressa, sinó que pensa, imagina, crea i sent. El joc és una activitat completa que uneix emoció i raonament, intuïció i reflexió. Com recull Vergés, "l'infant juga, i jugant, aprèn a ser persona".

A Garbí Pere Vergés observem com **el joc estimula la memòria, l'atenció i la resolució de problemes, alhora que enforteix l'autoestima, l'empatia i la gestió emocional.** Quan els infants imaginem històries, construeixen estructures o resolen reptes, desenvolupen un pensament crític i flexible que connecta el sentir amb el comprendre. Quan entenem la importància del joc en l'educació infantil, veiem que emoció i pensament creixen junts. En el joc hi ha aprenentatge, però també hi ha benestar, alegria i confiança.

CREATIVITAT I EXPERIMENTACIÓ: L'ÀNIMA DEL JOC

Aquest procés d'aprenentatge viu i integral té una arrel profunda: la creativitat. Vergés afirmava que "l'infant no imita el món, el refà amb la seva fantasia", i és justament en el joc on aquesta fantasia es desplega sense límits.

A les nostres escoles, el joc és l'espai en què els infants s'atreveixen a provar, a equivocar-se i a crear. **Des de projectes artístics fins a experiments científics, els jocs i les activitats lúdiques obren la porta a la recerca i a la descoberta personal.** Els espais que oferim són entorns cuidats, segurs i estèticament estimulants, que conviden a l'expressió lliure i al pensament creatiu. Quan un infant juga, aprèn a mirar el món amb ulls nous i a trobar-hi el seu lloc.

A l'Escola, oferim entorns cuidats, segurs i estèticament estimulants, que conviden a l'expressió lliure i al pensament creatiu.

60
ANYS

VOLS SABER-NE MÉS?

«Oferim recursos i espais especialment dissenyats perquè aprenguin jugant»

Laura Carrasco, mestra d'Educació Infantil, comparteix la seva satisfacció quan veu l'evolució en l'aprenentatge del seu alumnat de la mà del joc.

JUGAR ÉS APRENDRE A VIURE

Tota aquesta experiència pren sentit quan entenem, amb Pere Vergés, que “l'Escola ha de ser vida, i la vida, joc”. El joc és, doncs, una actitud vital: ensenya a pensar amb llibertat, a actuar amb responsabilitat i a sentir amb profunditat. Quan un infant juga, no només aprèn continguts o habilitats, sinó que aprèn a viure, a conviure, a estimar, a imaginar i a comprendre.

A Garbí Pere Vergés, **creiem en la importància del joc en l'aprenentatge infantil perquè significa educar per a la vida.** És sembrar les arrels d'una infància plena de sentit, on cada descobriment desperta el desig de continuar aprenent i creixent. I així, fidel al pensament del seu fundador, l'Escola esdevé una comunitat viva on jugar és aprendre, i aprendre és viure.

60
ANYS
de...

Ciència: el mètode científic com a actitud davant la vida

EL MODEL DE CIUTAT-ESCOLA I VIDA SOCIAL APUNTEN A UNA MANERA D'APRENDRE BASADA EN L'ACCIÓ, LA PARTICIPACIÓ I LA PREGUNTA. EN AQUEST PROCÉS, EL MÈTODE CIENTÍFIC —ENTÈS COM L'ART D'OBSERVAR, FORMULAR PREGUNTES, ELABORAR HIPÒTESIS, EXPERIMENTAR I EXTREURE CONCLUSIONS— HI ÉS PRESENT DE MANERA NATURAL, COM UNA ACTITUD DAVANT DEL CONEIXEMENT I DE LA REALITAT.

60
ANYS

A les escoles Garbí Pere Vergés, el mètode científic és una manera de pensar i d'apropar-se al coneixement que impregna tot el projecte educatiu. Un dels trets distintius del projecte educatiu és la transversalitat del mètode científic. **Pensar vol dir observar amb rigor, fer-se preguntes rellevants, contrastar informacions i construir explicacions fonamentades.** Des de ben petits, els alumnes aprenen a estructurar el pensament: identificar problemes, anticipar solucions, comprovar-les i revisar-les.

Però també hi ha una dimensió emocional: la sorpresa davant d'un fenomen, la inquietud per entendre'l, la satisfacció de descobrir o de reformular una idea. El procés científic connecta amb la curiositat innata dels infants, que l'Escola cuida i fa créixer. I, finalment, hi ha l'estimació: pel coneixement, pel món i per les persones. **Aplicar el mètode científic implica també una actitud ètica: respecte pels fets, escolta activa, acceptació de l'error i voluntat de compartir el que s'ha après.** Així, el mètode científic es vincula plenament al lema de l'Escola: pensar, sentir i estimar.

APRENDRE CIÈNCIA DE FORMA APLICADA

L'Escola del Mar ja representava una de les expressions més innovadores d'aquesta concepció de l'aprenentatge com a experiència viva. Situada a la vora de la platja, amb la sorra, el mar i els elements naturals com a entorn immediat, l'escola es va concebre com un laboratori obert on la realitat deixava de ser objecte d'estudi per esdevenir espai d'exploració. L'aigua, el moviment de les onades, la llum i la vida marina no són continguts abstractes, sinó fenòmens que s'observen, es toquen i s'interroguen.

«Se'ls priva, als alumnes, de la terra per a ensenyar geografia. Els privem del llenguatge perquè estudiïn gramàtica. Que aprenguin botànica i aquesta ciència els porta al coneixement impersonal de l'arbre i a les classificacions mortes de les plantes. Però nosaltres hem volgut que les coses entrin per a la seva plasticitat a través dels sentits i per a la seva vida a l'ànima».

Pere Vergés

Per això, l'observació del medi natural és essencial. Sortir a l'entorn, estudiar la terra, analitzar els canvis del paisatge o comprendre els fenòmens naturals permet als alumnes connectar directament amb la realitat. Aprenen a mirar amb atenció, a fer-se preguntes sobre allò que veuen i a buscar explicacions amb criteri.

Així, l'**aprenentatge científic a l'Escola adquireix tot el seu sentit quan es fonamenta en una mirada experimental i indagadora**. Els alumnes no només estudien els fenòmens naturals, sinó que hi interactuen de manera activa. Observen, es formulen preguntes, comparen situacions, experimenten amb variables i construeixen explicacions a partir de l'experiència directa i del debat de les seves pròpies idees.

Per exemple, el **pensament computacional**, que es treballa des d'educació infantil, n'és un bon exemple. Quan els alumnes aprenen a descompondre un problema, a identificar patrons o a construir seqüències d'accions, estan aplicant estructures pròpies del pensament científic i tecnològic. No es tracta només de programar, sinó d'aprendre a pensar de manera ordenada i lògica.

De la mateixa manera, el **pensament matemàtic** es planteja com una eina per comprendre i actuar sobre la realitat. Les matemàtiques no es presenten com un conjunt

La ciència no s'aprèn com un conjunt de continguts tancats, sinó com una actitud davant la realitat, basada en la curiositat, l'evidència i la construcció compartida de coneixement.

de procediments abstractes, sinó com una manera de resoldre problemes de la vida quotidiana, d'interpretar dades i de prendre decisions fonamentades.

El pensament científic es construeix a partir de l'experiència directa amb els fenòmens. Per això, **l'ensenyament de les ciències a l'Escola es planteja de manera experimental, amb el laboratori com a espai central d'aprenentatge**. Des dels tallers d'experimentació a educació infantil fins als desdoblaments setmanals de laboratori a primària i ESO, els alumnes investiguen a partir de preguntes obertes, formulen hipòtesis i dissenyen experiments per posar-les a prova. La ciència no s'aprèn com un conjunt de continguts tancats, sinó com una actitud davant la realitat, basada en la curiositat, l'evidència i la construcció compartida de coneixement.

En aquesta mateixa línia, l'hort escolar es concep com un espai d'experimentació i d'indagació científica. Més enllà de la cura de les plantes, esdevé un entorn on els alumnes poden observar processos naturals, plantejar-se preguntes sobre el creixement, el sòl o l'aigua, i experimentar amb diferents condicions per entendre millor com funciona el món natural. D'aquesta manera, es fomenta la curiositat, l'esperit crític i el gust per investigar.

Fins i tot en àmbits com els escacs, els alumnes desenvolupen habilitats pròpies del mètode científic: anticipen moviments, formulen estratègies, comproven hipòtesis i analitzen errors per millorar. És un entrenament del pensament rigorós i flexible alhora.

PERSONES QUE FAN PREGUNTES PER A UN MÓN COMPLEX

En un món en constant transformació, el més important no és tant allò que sabem, sinó com ho aprenem. **El mètode científic proporciona eines per comprendre la complexitat, per analitzar la informació i per adaptar-se a noves situacions.** Les persones que han desenvolupat aquest pensament són capaces de fer preguntes rellevants, de connectar idees i de generar noves respostes. Són persones preparades per innovar, per treballar en equip i per afrontar reptes amb esperit crític. Aquest enfocament connecta plenament amb la necessitat d'un aprenentatge al llarg de la vida i amb la capacitat d'actuar de manera responsable en un entorn canviant.

SEIXANTA ANYS DEMOSTRANT QUE LA CIÈNCIA CONSTRUEIX CIUTADANIA

Treballar el mètode científic és també formar ciutadans. Ciutadans que volen entendre abans d'opinar, que valoren l'evidència i que participen de manera activa i responsable en la societat. **La curiositat, el rigor i l'esperit crític són essencials per conviure en comunitat i per prendre decisions informades.** En aquest sentit, la ciència no és només coneixement: és també una eina de compromís social.

A les escoles Garbí Pere Vergés, aquesta mirada es concreta en una educació que vincula el saber amb l'acció i el pensament amb la responsabilitat. Avui, com ahir, mantenim viu aquest compromís: fer de l'Escola un espai on la ciència —entesa com l'art de fer-se preguntes— esdevingui motor per pensar, sentir i estimar.

Àlex López-Duran
Responsable de l'Àmbit Científic, Tecnològic i Matemàtic a l'Escola de Badalona

Anna Ramos
Responsable de l'Àmbit Científic, Tecnològic i Matemàtic a l'Escola d'Esplugues

Natàlia Rodríguez
Responsable de l'Àmbit de Recerca i Selecció d'Informació

Natalia Pueyo
Coordinació d'Innovació

VOLS SABER-NE MÉS?

Aprofitar la curiositat innata per aprendre ciència

Com generar curiositat i dubtes en una generació molt familiaritzada amb la tecnologia i que, aparentment, pot trobar resposta a qualsevol pregunta en un buscador?

60
ANYS
de...

Una comunitat molt viva: més de 500 antics alumnes tornen a casa

EL DIJOUS 28 DE MAIG, MIG MILER D'ANTICS ALUMNES ES VAN RETROBAR AL JARDÍ DE LA CASETA DE L'ESCOLA D'ESPLUGUES EN UNA NIT DE RECORDS, SOMRIURES I VINCLES QUE PERDUREN.

Els antics mestres Pilar Baños i Amadeu Ros van donar la benvinguda a tots els assistents. Plegats, van demanar un aplaudiment per a totes les persones que han fet possible que l'Escola sigui un referent educatiu des de 1965.

La Mireia Giró (promoció Lohengrin) i l'Edgar Fornós (promoció Auf Wiedersehen) van animar el darrer tram de la festa, que va incloure l'aparició d'un pastís d'aniversari de quatre pisos elaborat per l'Adriana Gutiérrez (promoció Mies).

AGRAÏMENT ESPONTANI ALS MESTRES

Abans d'acabar la nit, es va viure un moment espontani i fora de guió. Els assistents van demanar que els antics mestres presents pugessin a l'escenari per agrair-los amb aplaudiments i xiulets el paper que van jugar en les seves vides. Un moment molt emotiu per tancar una nit inoblidable.

Reviu els millors moments de la trobada en aquest vídeo.

60
ANYS

LA TROBADA D'ANTICS ALUMNES
VA REUNIR GENERACIONS
DE TOTES LES ÈPOQUES DE
L'ESCOLA. CADASCUNA ES VA
FER UNA FOTOGRAFIA
AL VOLTANT DEL NOM DE LA SEVA
PROMOCIÓ PER IMMORTALITZAR
EL MOMENT.

TROBADA ENTRE LA PRIMERA I LA DARRERA PROMOCIÓ DE BADALONA

Què fa de l'Escola un projecte únic?

LA BIBLIOTECA DE BADALONA VA SER L'ESCENARI DE LA XERRADA DELS CAPS DE COLOR DE 3R D'ESO DE L'ESCOLA AMB LA PILAR TORTAJADA I LA BRUNA GUIXÀ. LA VIDA ACADÈMICA I PROFESSIONAL DE LA PILAR HA ESTAT SEMPRE LLIGADA A L'ESCOLA DE BADALONA, COM A MEMBRE DE LA PRIMERA PROMOCIÓ I, DURANT PROP DE 40 ANYS, COM A MESTRA. PER LA SEVA BANDA, LA BRUNA VA FORMAR PART DE LA PROMOCIÓ QUE ES VA GRADUAR EL JUNY DE 2025. COM RECORDEN LA SEVA VIDA A L'ESCOLA? PER QUÈ DIRIEN QUE ÉS UN PROJECTE ÚNIC?

PILAR TORTAJADA
(BADALONA, 1958)

Promoció Àgimos (1979), color Verd. Diplomada en Professorat d'Educació General Bàsica per la Universitat de Barcelona, va desenvolupar la seva carrera a l'Escola com a mestra d'Educació Infantil i coordinadora d'etapa. Es va jubilar el curs 2021-22.

BRUNA GUIXÀ
(BARCELONA, 2007)

Promoció Golden (2025), color Verd. Alumna de l'Escola des d'E13 fins a 2n de Batxillerat. En l'actualitat, estudia Enginyeria Industrial a la Universitat Politècnica de Catalunya. La seva vocació és arribar a treballar al món de l'astronàutica.

La Pilar Tortajada i la Bruna Guixà es reuneixen amb els Caps de Color a la Biblioteca de Badalona. La Pilar explica que “en aquest espai, fa molts anys, hi havia el Menjador”. La Bruna aprofita per comentar que “tots recordem el moment del menjador de petits... Jo recordo perfectament la Pilar com a coordinadora de Primària!”.

“La majoria d'escoles no estan tan centrades en l'alumne com a persona. Sempre et sents acompanyada”

Bruna Guixà

VALÈRIA LEÓN CAMACHO

(color Blanc, Esplugues)

Una primera pregunta per a totes dues... Quina és la primera idea o record que us ve al cap a l'hora d'explicar el vostre pas per l'Escola?

Pilar Tortajada. Jo penso que és una sort haver estudiat en aquesta escola, perquè els elements diferencials del projecte m'han ajudat a adaptar-me millor a la societat. Quan vaig entrar a la universitat, recordo que vaig pensar que tot el que havia après i tot el que m'havia aportat l'Escola havia estat clau a l'hora de començar aquella nova etapa, tan diferent. Segur que la Bruna ho pot explicar millor, després del seu primer curs a la universitat...

Bruna Guixà. Sí, hi estic totalment d'acord. Parlant amb companys i companyes d'altres escoles, descobreixes que el nostre projecte és únic. La majoria d'escoles no estan tan centrades en l'alumne com a persona. Segur que els coneixements els pots aprendre a molts llocs, però la manera d'aprendre'ls és el que realment aporta valor. He tingut molta sort d'anar a aquesta escola i trobar-me els mestres que m'he trobat, perquè m'han acompanyat durant tota l'escolaritat i he sentit que realment es preocupaven per mi.

JÚLIA MITJÀ NÚÑEZ

(color Blau, Esplugues)

Quin element destacaríeu com el més diferent o més propi de l'Escola?

Bruna Guixà. El projecte de l'Escola t'ensenya coses que d'una altra manera no sé com hauria après: els Colors ajuden a treballar en equip i fomentar una competitivitat saludable, els Càrrecs i la Promoció a tenir responsabilitats... La Vida Social permet aprendre aquestes habilitats de manera única. I també destacaria la qualitat acadèmica i el que comentava abans de sentir-te sempre acompanyada.

Pilar Tortajada. Coincideixo amb la Bruna que el principal fet diferencial de l'Escola és la Vida Social. Jo no ho veig només com un projecte, sinó com l'eina que ens ajuda a aprendre a conviure, a ser resilents i a desenvolupar la cultura de l'esforç. Per exemple, si una situació de dificultat et porta a pensar que "potser no me'n sortiré sol", la Vida Social et pot ajudar a dir que "ho puc aconseguir si m'hi esforço una mica més o si demano ajuda als companys". Cal seguir potenciant la Vida Social, des de ben petits fins al Batxillerat, perquè cal fomentar la convivència en un moment en què la societat tendeix a l'individualisme. Com a element diferencial, tampoc podem oblidar les infraestructures i els jardins... És un plaer aprendre i ensenyar en aquest entorn!

"Cal fomentar els valors de la Vida Social de l'Escola en un moment en què la societat tendeix a l'individualisme"

Pilar Tortajada

SARA SAMBOLA FERNÁNDEZ

(color Verd, Esplugues)

Bruna, has parlat de l'acompanyament. Vas rebre molta ajuda dels mestres a l'hora de decidir el teu futur acadèmic?

Bruna Guixà. Totalment. A segon de Batxillerat vam fer moltes reunions amb la tutora per valorar ponderacions, planificar l'assistència a les jornades de portes obertes i consultar les notes de tall de les opcions que m'interessaven... Jo tenia força clar cap a quin camp tirar, però no què volia fer exactament, i m'hi van ajudar molt. En general, des dels darrers cursos de l'ESO, t'ajuden molt a orientar-te i a triar el teu camí.

Pilar Tortajada. Aquest moment que comenta la Bruna és molt important perquè, com diu, et fa decidir la carrera que estudiaràs. Però voldria destacar que la formació que l'alumnat va adquirint al llarg de tot el recorregut a l'Escola també t'ajuda a tenir criteri sobre aquest tema i a prendre decisions per afrontar qualsevol circumstància que es trobi a la vida.

UN ADJECTIU COMÚ: “FANTÀSTIC!”

La Pilar i la Bruna coincideixen en un adjectiu per descriure el seu pas per l'Escola: “Fantàstic”. Aquest record va empènyer la Pilar a portar-hi els seus fills: “Sabia que la formació, tant acadèmica com personal, tindria qualitat”. La Bruna explica que la continuïtat del vincle és un tema de conversa entre les amigues: “Sovint comentem si els nostres fills i filles també coincidiran a l'Escola i faran amistat”.

PAU OTEROS CONTRERAS

(color Verd, Badalona)

Estem vivint una època de molts canvis: socials, tecnològics, etc. Quin paper creieu que tindrà l'Escola en el futur?

Pilar Tortajada. L'Escola sempre tindrà molta feina perquè tot canvia molt de pressa. Per això, penso que és molt important continuar potenciant el projecte de Vida Social: ajuda l'alumnat a adaptar-se a la societat i aporta valors com la responsabilitat, la convivència i la resiliència. Crec que l'Escola hi ha d'incidir molt.

Bruna Guixà. La societat evoluciona cap a unes determinades tendències i l'Escola ha d'analitzar bé quines són realment positives i val la pena que les incorpori, alhora que descarta aquelles que no responen al projecte ni a tot allò que l'Escola representa. Cal seguir les tendències del moment, però sense perdre l'essència del projecte, que és la que el fa únic.

JÚLIA CODINA SEGUÍ

(color Blau, Badalona)

Pilar, has tingut molts rols a l'Escola: alumna, mestra i coordinadora d'Infantil... Quin has gaudit més?

Pilar Tortajada. Sens dubte, el de mestra i tutora. El model pedagògic de l'Escola promou una relació molt estreta amb els alumnes i les famílies, i ofereix l'oportunitat d'acompanyar-los des de molt a prop. He tingut l'oportunitat de conèixer altres corrents pedagògics i el vincle que estableix l'Escola amb els alumnes és gairebé únic. Un altre element important del projecte és que et permet ser creativa a l'hora d'organitzar activitats a l'aula i, després, compartir-ho amb tot l'equip.

VALÈRIA
LEÓN

PILAR
TORTAJADA

POL
CORBELLA

BRUNA
GUIXÀ

JÚLIA
CODINA

VALÈRIA
LEÓN

SARA
SAMBOLA

Després de l'entrevista, els Caps de Color continuen la xerrada passejant pels jardins, mentre la Pilar i la Bruna aprofiten la visita per saludar antics companys de classe. Tots plegats s'aturen un moment a les escales del jardí dels Plàtans a fer-se la tradicional foto de família i, abans d'acomiar-se, comparteixen un esmorzar. Fins a la pròxima!

Bon estiu!

